

سسخنگوی شهرداری تهران در برباره‌ی تعداد شهروندانی که تاکنون در اقامتگاه‌های شهر تهران اسکان اضطراری داده شده‌اند، اعلام کرد: بر اساس آخرین گزارش ها، تا صبح روز یکشنبه ۲۴ اسفند ماه، در مجموع ۱۳۰۹ خانواده و ۴۰۸۷ نفر در ۱۴ مجموعه اقامتی شهر تهران اسکان داده شده‌اند.

به گزارش اقتصادسراسر آمد، عبدالمطهر محمدخانی در تشریح اقدامات شهرداری تهران برای ساماندهی مناطق متاثر از حمله آمریکا و رژیم صهیونیستی، توضیح داد و به ایلنا گفت: شهرداری تهران مانند جنگ ۱۲ روزه، در کنار مردم است و مشغول به خدمات‌رسانی به آسیب دیدگان و مردم مظلومی است که تحت تاثیر هجوم آمریکا و اسرائیل در شهر تهران قرار گرفتند.

او ادامه داد: در این راستا، شهرداری تهران چند مسیر را طی می‌کند، از جمله موضوع امداد و آوار برداری اضطراری اولیه برای نجات جان شهروندانی که در زیر آوار مانده‌اند. بدین منظور، بخشی از فرآیند امداد و آواربرداری را همکاران در سازمان آتش نشانی تهران با مشارکت اورژانس و هلال احمر انجام می‌دهند. همچنین همکاران مناطق، در این محل‌های مورد اصابت حاضر هستند و لجستیک و تجهیزاتی که برای آوار برداری نیاز است را معاونت خدمات شهری و سازمان پسماند فراهم می‌کنند.

وی اضافه کرد: از سسوی دیگر، ساماندهی معابر اطراف نقطه‌ی انفجار، باز کردن خیابان‌ها و عادی کردن شرایط اطراف آن منطقه نیز از جمله اقداماتی است که شهرداری تهران بر عهده دارد. سپس موضوع آواربرداری ثانویه، برای بیرون آوردن اثنائیه و مواردی از این قبیل در دستور کار قرار می‌گیرد. سخنگوی شهرداری تهران اعلام کرد: به موازات این اقداماتی که اشاره شد، موضوع اسکان اضطراری شهروندان را نیز ساماندهی می‌کنیم. بر اساس آخرین گزارش ها، تا صبح روز یکشنبه ۲۴ اسفند ماه، در مجموع ۱۳۰۹ خانواده و ۴۰۸۷ نفر در ۱۴ مجموعه اقامتی شهر تهران اسکان داده شده‌اند. او تاکید کرد: موضوع اسکان اضطراری شهروندان جدا از موضوع بازسازی منازل آسیب دیده است و بازسازی در زمان مناسب آغاز خواهد شد. تقریباً در همه مناطق ۲۲ گانه، نقاط آسیب دیده مسکونی را شاهد هستیم. محمدخانی در پایان تصریح کرد: در خصوص جریان زندگی روزمره مردم، تمام فروشگاه‌های شهروند فعالیت خود را ادامه می‌دهند. همچنین ۳۱۶ میدان میوه و تره بار فعال هستند که در ایام باقی مانده به سال تحویل، زمان فعالیت خود را افزایش داده‌اند. پیش‌تر این میادین از ساعت ۸ تا ۱۶ فعالیت داشتند که اکنون در این روزهای باقی مانده تا سال جدید، تا ساعت ۱۸:۳۰ فعالیت خواهند داشت.

متغیر، مانورپذیری کشتی‌های عظیم تجاری را به شدت محدود کرده و ریسک برخورد و سوانح دریایی را افزایش می‌دهد. دوم، تنش‌های فزاینده ژئوپلیتیکی و رقابت‌های منطقه‌ای، این آبراه را به بستری مستعد برای بروز درگیری‌ها و اقدامات نظامی تبدیل کرده‌است. تهدیداتی چون مین‌گذاری، حملات با قایق‌های انفجاری، موشک‌ها و پهپادها، یا حتی بستن عمدی تنگه، هر لحظه می‌تواند ناوگان عظیم تجاری عبوری را با خطری جدی مواجه سازد. چنین رویدادهایی نه تنها جان دریانوردان و سرمایه‌های هنگفت کشتی‌ها را به خطر می‌اندازد، بلکه به طور مستقیم بر ثبات اقتصادی جهانی اثر گذاشته، هزینه‌های حمل‌ونقل و بیمه را سرسام‌آور می‌کند و جریان روان تجارت بین‌المللی را مختل می‌سازد. لذا، تأمین امنیت پایدار و تضمین جریان آزاد و بدون مانع تردد دریایی در تنگه هرمز، بیش از هر زمان دیگری به یک ضرورت حیاتی برای جامعه جهانی تبدیل شده است.

چالش‌های امنیتی اسکورت نظامی کشتی‌ها در تنگه‌هرمز

استقرار اسکورت نظامی برای حفاظت از خطوط کشتیرانی در تنگه هرمز، هرچند با هدف تأمین امنیت و اطمینان از جریان آزاد تجارت بین‌المللی صورت می‌گیرد، اما خود با مجموعه‌ای پیچیده از چالش‌های امنیتی مواجه است که ابعاد راهبردی و عملیاتی آن قابل تأمل است. در محیط پرتنش این آبراه حیاتی، تهدیدات ناشی از قابلیت‌های موشکی و پهپادی، به ویژه در صورت استفاده از سامانه‌های هادیت‌شونده و توانمندی‌های تهاجمی پیشرفته، می‌تواند عملیات اسکورت را به شدت مخاطره‌آمیز سازد. این تسلیحات قادرند از فواصل دور، اهداف متحرک دریایی را مورد اصابت قرار داده و حتی با ایجاد خسارات گسترده، اسکورت‌کننده‌ها را نیز در معرض آسیب جدی قرار دهند. علاوه بر این، استفاده از مین‌های دریایی، اعم از مین‌های کلاسیک یا مین‌های هوشمند و مدرن، چالشی مضاعف برای ناوگان نظامی محسوب می‌شود. مین‌گذاری در مسیرهای پرتردد یا در کمینگاه‌های استراتژیک، می‌تواند به طور غیرمنتظره‌ای کشتی‌های تجاری و واحدهای اسکورت را منهدم کرده و علاوه بر تلفات انسانی و خسارات مادی، موجب اختلال گسترده در تردد و افزایش هزینه‌های عملیاتی گردد. ماهیت پنهان‌کاری این تهدیدات و سرعت عمل مورد نیاز برای مقابله با آنها، پیچیدگی عملیات اسکورت را افزایش داده و نیازمند آمادگی اطلاعاتی، لجستیکی و رزمی بسیار بالایی از سسوی نیروهای حافظ امنیت است. ابعاد عملیاتی و تاکتیکی اسکورت نظامی در تنگه هرمز، با در نظر گرفتن طیف وسیعی از تهدیدات، بسیار حساس و پرمخاطره است. توانایی نیروهای احتمالی مهاجم در به‌کارگیری همزمان تسلیحات مختلف، مانند حملات پهپادی برای ایجاد پوششش و منحرف کردن توجه، همراه با شلیک موشک‌ها از فواصل دورتر و در نتیجه، استفاده از مین‌های دریایی در نقاط کلیدی، سناریوهای پیچیده‌ای را برای نیروهای اسکورت رقم می‌زند. این وضعیت، نیازمند اتخاذ رویکردهای دفاعی چندلایه و بهره‌گیری از فناوری‌های پیشرفته راداری، سیستم‌های هشدار اولیه، و توانمندی‌های جنگ الکترونیک است. همچنین، ماهیت تنگه هرمز به عنوان

یک آبراه بین‌المللی، هرگونه اقدام نظامی را با پیامدهای دیپلماتیک و حقوقی پیچیده‌ای همراه می‌سازد و احتمال گسترش دامنه درگیری را افزایش می‌دهد. در چنین شرایطی، حفظ تعادل میان تأمین امنیت کشتیرانی و اجتناب از تشدید تنش‌ها، یکی از بزرگترین چالش‌های پیش روی قدرت‌های نظامی فعال در این منطقه است. ایسن وضعیت، ضرورت اتخاذ راهکارهای جامع و چندوجهی، شامل همکاری‌های اطلاعاتی، دیپلماسی فعال و تقویت قوانین بین‌المللی دریانوردی را بیش از پیش آشکار می‌سازد.

تأثیر بستن تنگه هرمز بر بازارهای جهانی انرژی و واکنش‌های بین‌المللی

بستن تنگه هرمز، شاهراه حیاتی انتقال بخش قابل توجهی از نفت خام و محصولات انرژی جهان، پیامدهای فوری و گسترده‌ای بر بازارهای جهانی انرژی و اقتصاد بین‌المللی خواهد داشت. این اقدام، به طور ناگهانی عرضه جهانی نفت را با کسری چشمگیری مواجه ساخته و منجر به افزایش شدید قیمت‌ها در بازارهای جهانی خواهد شد. از آنجایی که این تنگه روزانه میلیون‌ها بشکه نفت را از طریق خود صادر می‌کند، هرگونه وقفه در تردد، مستقیماً بر تعادل عرضه و تقاضا تأثیر گذاشته و باعث جهش قیمتی خواهد شد که به طور متناسب در تمامی محصولات انرژی از جمله گاز طبیعی مایع شده (LNG) نیز منعکس خواهد گردید. این افزایش قیمت نه تنها هزینه‌های تولید و حمل‌ونقل را برای صنایع مختلف افزایش می‌دهد، بلکه به طور مستقیم بر قدرت خرید مصرف‌کنندگان در سراسر جهان تأثیر منفی گذاشته و تورم جهانی را تشدید خواهد کرد. کشورهای واردکننده انرژی، به ویژه آنهایی که به شدت به منابع خاورمیانه وابسته هستند، با بحران جدی کمبود عرضه و افزایش سرسام‌آور هزینه‌ها روبرو خواهند شد که می‌تواند ثبات اقتصادی و اجتماعی آنها را به مخاطره اندازد. علاوه بر ایسن، اختلال در زنجیره تأمین انرژی، اثرات موجی بر سایر بخش‌های اقتصادی، از جمله تولید، حمل‌ونقل و حتی تولید مواد غذایی خواهد داشت. زیرا انرژی رکن اساسی تمامی فرآیندهای تولیدی و لجستیکی است.

در مواجهه با چنین بحران فراگیری، واکنش‌های بین‌المللی به بستن تنگه هرمز، ماهیتی چندوجهی و در عین حال، بسیار حساس و پیچیده خواهد داشت. جامعه جهانی، از جمله قدرت‌های بزرگ اقتصادی و نظامی، قطعاً این اقدام را برنمی‌تابد و فشارهای دیپلماتیک شدیدی را بر عامل بستن تنگه وارد خواهد کرد. احتمال تشکیل ائتلاف‌های بین‌المللی برای تضمین بازگشایی این آبراه حیاتی، از طریق ابزارهای دیپلماتیک، اقتصادی و حتی نظامی، بسیار بالا خواهد بود. سازمان‌های بین‌المللی مانند شورای امنیت سازمان ملل متحد، احتمالاً جلسات اضطراری بر گزار کرده و قطعنامه‌هایی را برای محکومیت و لزوم رفع انسداد صادر خواهند نمود. در سطح نظامی، بسته به شدت و مدت زمان انسداد، احتمال مداخله نیروهای نظامی بین‌المللی برای اسکورت کاروان‌های تجاری و رفع موانع، افزایش خواهد یافت. این مداخله می‌تواند به درگیری‌های محدود و پرمخاطره منجر شود که دامنه آن به سایر مناطق نیز گسترش یابد. در سطح اقتصادی، تلاش برای یافتن منابع جایگزین انرژی و تنوع‌بخشی به مسیرهای انتقال، شتاب بیشتری خواهد گرفت، هرچند که در کوتاه‌مدت، هزینه‌های محدودی در دسترس خواهند بود. به طور کلی، بستن تنگه هرمز، رویدادی ژئوپلیتیکی با پیامدهای اقتصادی جهانی است که مستلزم پاسخگویی هماهنگ و قاطع جامعه بین‌المللی خواهد بود.

«سر آمد» بررسی می‌کند؛

چالش‌های امنیتی اسکورت نظامی کشتی‌ها در تنگه هرمز

محدودیت‌های مانور و افزایش آسیب‌پذیری کشتی‌ها در عرض باریک تنگه هرمز

محدودیت‌های ذاتی مانور در عرض باریک و پرتردد تنگه هرمز، به طور قابل توجهی آسیب‌پذیری کشتی‌ها، به ویژه شناورهای عظیم‌الجثه تجاری را افزایش می‌دهد. این آبراه که به طور متوسط تنها حدود ۲۱ مایل دریایی عرض دارد و در برخی نقاط به کمتر از ۱۰ مایل می‌رسد، فضای مانور بسیار محدودی را برای ناوگان متنوعی که به طور شبانه‌روزی از آن عبور می‌کنند، فراهم می‌سازد. ایسن محدودیت‌ها، همراه با جریان‌های آبی قوی و متغیر و بادهای ناگهانی که از ویژگی‌های این منطقه است، کنترل کشتی‌ها را دشوارتر کرده و خطر برخورد با شناورهای دیگر، برخورد با موانع ساحلی یا حتی انحراف از مسیر تعیین شده را به شدت افزایش می‌دهد. کشتی‌های نفتکش غول‌پیکر (VLCCs) و شناورهای حمل کانتینر با ظرفیت بالا، که ابعاد آنها گاه به صدها متر طول می‌رسد، نیازمند فضایی بسیار وسیع برای چرخش و تغییر مسیر هستند و در چنین محیط بسته‌ای، هرگونه خطای ناوبری یا نقص فنی می‌تواند عواقب فاجعه‌باری به همراه داشته باشد. علاوه بر این، حجم بالای ترافیک دریایی در این تنگه، که به طور متوسط صدها کشتی در روز را شامل می‌شود، لزوم رعایت دقیق قوانین عبور و مرور دریایی و ارتباط مستمر میان کشتی‌ها و مراکز کنترل ترافیک را ایجاد می‌کند، اما حتی با وجود این تمهیدات، احتمال بروز حوادث همچنان بالا باقی می‌ماند. افزایش آسیب‌پذیری ناشی از این محدودیت‌های مانور، ریسک وقوع سوانح دریایی را تشدید کرده و در صورت بروز تنش‌های نظامی، این منطقه را به بستری برای تشدید درگیری‌ها تبدیل می‌کند، زیرا هرگونه حادثه در چنین شرایط حساسی می‌تواند به سرعت به پیامدهای امنیتی گسترده‌تری منجر شود.

در متن باریک تنگه هرمز، آسیب‌پذیری کشتی‌ها نه تنها به دلیل محدودیت‌های فیزیکی مانور، بلکه به واسطه ماهیت تهدیدات نیز تشدید می‌شود. در صورت بروز درگیری یا حملات احتمالی، شناورهای تجاری، به ویژه نفتکش‌ها، به اهداف ایده‌آلی تبدیل می‌شوند. این کشتی‌ها به دلیل ابعاد بزرگ، سرعت کم و محموله‌های اشتعال‌زای خود، در صورت اصابت موشک، پهپاد یا حتی برخورد مین، می‌توانند دچار انفجار، آتش‌سوزی گسترده و نشت مواد نفتی شوند که این خود تبعات زیست‌محیطی و اقتصادی ویرانگری را به همراه خواهد داشت. تنگه هرمز در این شرایط، به میدانی خطرناک برای عملیات نظامی تبدیل شده و حضور ناوگان‌های نظامی برای اسکورت، هرچند با هدف ایجاد سپر دفاعی، خود می‌تواند به افزایش تنش‌ها و تشدید احتمال درگیری منجر شود. شناورهای نظامی نیز در این محیط بسته، با چالش‌های مشابهی در مانور و حفظ فاصله ایمن از تهدیدات مواجه هستند و از سوی دیگر، هدف قرار گرفتن آنها نیز پیامدهای راهبردی مهمی خواهد داشت. بنابراین، ترکیب محدودیت‌های مانور، حجم بالای ترافیک، ماهیت تهدیدات (موشکی، پهپادی، مین‌گذاری) و حضور شناورهای تجاری و نظامی، تنگه هرمز را به یکی از آسیب‌پذیرترین و در عین حال، حساس‌ترین نقاط در شبکه لجستیک جهانی انرژی تبدیل کرده است که هرگونه اختلال در آن، پیامی جز بی‌ثباتی گسترده نخواهد داشت.

سخن آخر آنکه، تنگه هرمز، نه تنها یک مسیر حیاتی برای انتقال انرژی و تجارت جهانی است، بلکه به دلیل ماهیت استراتژیک و چالش‌های امنیتی متعدد، همواره در کانون توجهات ژئوپلیتیکی قرار داشته و هرگونه بی‌ثباتی در آن، پیامدهای گسترده‌ای را در ابعاد منطقه‌ای و جهانی به دنبال خواهد داشت.

بدون شرح

عکس: اصغر پشارانی

بدون شرح...

